Ч. 29. Второк 22 (9) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарне положене. — З Марокка. — Події в Греції.

„Deutsch Nationale Korresp.“ пише: Одною з найблизших задач парляменту буде заведене нового реґуляміну нарад на місце дотеперішного провізоричного. По розглянепю реформи реґуляміну з дня 19 грудня м. р. показало ся, що не у всім єсть він згідний з реґуляміном з дня 2 марта 1879 р. Приписи треба уложити після нового порядку, в многих місцях треба також змінити зміст; в деяких параграфах для оминеня ріжних способів толкованя конечні суть тіснійші очеркненя. Аби розглянути ся в тій справі, буде скликана ще перед розпочатєм парляментарної сесиї конференция клюбових провідників, на котрій буде також бесіда о приміненю провізоричного реґуляміну з дня 19 грудня м. р. Що до змін, які має завести новий реґулямін, суть в парляментарних кругах ріжні предложеня, між иншими також такі, котрі суть суперечні з конституциєю, але мають на цїли скорочене нарад, як також піднесепе почутя одвічальности у послів. Суть н. пр. предложеня, котрі хотять положити конець надто довгим промовам і постановляють, що найдовший час для одної промови не може бути більше як одна година, а для інтерпеляций і фактичних спростовань 20 мін. Провізоричний реґулямін дає президентови палати право виключити посла від нарад, але не приписує, що має стати ся, коли би той посол ставив опір. Переважне число послів жадає, аби то право передати дисциплїнарній комісиї і заострити єго ще тим додатком, що виключене може бути заряджене навіть до 4 і 6 тиждпів, при чім на той час можуть бути відняті покараному послови дивти. О заведеню парляментарної сторожі нїхто не думає. Предметом дискусиї будуть права президента палати, справа інтерпеляций, обсяг ділання комісий і ріжні инші справи, що до язика нарад реґулямін не буде нічого постановляти.

Загально надїють ся, що заведене нового реґуляміну стрітить ся з поважними полїтичними трудностями, але що остаточно дійде до порозуміня.

З Праги доносять: Дня 17 с. м. відбуло ся під проводом маршалка кн. Лобковича засїдане ческого виділу краєвого, на котрім обговорювано висліди віденьскої конференциї членів виділу з представителями правительства в справі краєвих оплат від пива. Ві второк відбуде ся знов засїдане виділу в справі можливих заощаджень в краєвім буджеті. На тім засїданю предметом нарад буде також буджет на рік 1910, котрий має містити самі лише конечні видатки.

Мароканьский султан Мулєй Гафід не хоче згодити ся на францускі жаданя, що до виплати відшкодованя потерпівшим францускиим підданим. Консуль француский поставив султанови рішуче жадане і як доносять з Танґера, коли до завтра Мулєй Гафід не дасть вдоволяючої відповіди, то консуль в Фезї повідомить султана о намірі француского правительства зафантованя доходів з митових оплат. Француска войскова комісия і богато визначних осіб з францускої кольонії виїдуть тоді з Фезу. Консуль полишить султанови три дни до відповіди. Крім доходів з митових оплат будуть зафантовані доходи з податків в ріжних околицях Марока. Француске правительство поробить всякі зарядженя для забезпеченя житя і майна Европейців.

Віденьскі часописи доносять з Атин, що там заведено дуже строгу цензуру всїх депеш висиланих за границю. Також і часописи виходячі в Греції підлягають дуже строгій цензурі, так що на вістях надходячих з Греції не можна полягати. Однако нема сумнїву, що полїтичне положене в Греції дуже грізне і що

---

5)

В найбільшім місті на сьвіті.

або

Льондон, єго займавости і житє в нїм.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Велику трудність при будові головної стациї робили канали та рури від водопроводів і ґазу. Рури і каналові відпливи підпирано зразу осторожно і будовано для них окремий пересік, зведено разом і остаточно обведено так довкола стациї. Відтак видовбувано стацию ще ширше і глубше і остаточно ще лиш треба було замість дошок, що піддержували в горі землю, поставили зелізне пакритє. Тепер вже не було иншої ради, лиш треба було конче брук рушити і не можна вже було оминути спиненя руху в місті бодай на короткий час. Зроблено то однак в дуже малій мірі. Ставлено завсїгди лиш дуже маленьку часть сталевої криші, кладено на то брук і так віддавано то місце зараз для публичного руху, а тимчасом обставлено инше місце і закладано нову частинку криші. До трох місяців була сталева криша готова.

До тої підземної головної стациї можна зайти зі всїх боків, а то за помочию підземних стежок. Два входи знаходять ся коло біржи, два на площи коло Миншн-Гавз і Прінсесстріт, один коло Вальбрук, а один на розі ул. Павльтні. Головна стация міска має лиш бюра, ждальні, комнати до видаваня білєтів, підчас коли шопи на ваґони, варстати до виконуваня направи і т. п. а так само і будинок до виробляваня електричної сили знаходить ся верх землї на кінцевій стациї Шіфердс-Буш. Малі підземні пристанки знаходять ся у відступах що 700 до 800 метрів і називають ся Голлєндпарк, Роттінґ Гіль Гет, Квінс-Роад і т. д.

Електровня в Шіфердс Буш виробляє ток електричний о силї 5000 вольт і розсилає єго каблями вздовж тунелів. Але що такої сили ток не може бути ужитий безпосередно до порушаня поїздів, то в трох місцях тої лїнії пороблено малі електричні стациї, на котрих при помочи окремих машин переміняють той ток на силу 500 вольт напруженя і пускають на середну шину, з котрої дістає єї електрична льокомотива в той спосіб, що від неї суне ся по шинї відповідно приладжене зелїзо.

Електричні льокомотиви важать кругло 45 тон і мають чотири мотори, з котрих однак три могли би вже рушити льокомотиву, скоро би один з них зіпсував ся. Ваґони зроблені на американьский спосіб так, що можна через них переходити і мають вигідні, вибивані сидженя уставлені то впоперек то вздовж ваґона. Кождий ваґон має 48 сиджень. Позаяк одна льокомотива може тягнути сім ваґонів, то рівночасно може їхати 336 осіб. Їзда від анґлїйского Банку аж до Шіфердс Буш треває 25 мінут, значить, як-раз половина того часу, який потребує омнїбус, щоби зробити ту саму дорогу.

Позаяк, як вже сказано, суть два тунелї, з котрих одним їде ся до Сіті а другим назад, то не може нїколи один поїзд стовкнути ся з другим а дуже точний спосіб даваня знаків не допускає, щоби поїзди їдучі один за другим наїхали на себе. Коли би може на льокомотиві стала ся якась пригода і поїзд застряг межи двома стациями, то пасажири можуть висїсти і по стежцї, уложеній вздовж шин, зайти пішки до найблизшої стациї.

Льондоньска центральна електрична зелїзниця стала ся длятого найновійшим і найвигіднійшим а до того ще й без сумнїву найбезпечнійшим средством перевозовим. Позаяк внаслїдок глубокого положеня тунелю теплота в нім через цїлий рік дуже одностайна, то має ся ще й ту приятність, що лїтом їде ся милим холодком а в зимі так тепленько, що аж любо, — вигода, якої на зелїзницях верх землї, як звістно, не має ся. Так отже льондоньска центральна зелїзниця показала великим містам новий спосіб, в який дасть ся побороти той величезний рух, котрому доси не могли дати ради нї не то омнїбуси і дорожки, але й всїлякі зелїзниці верх землї. В однім лиш случаю не порадили би й сї зелїзниці нїчого а то тоді, коли би так, як то в послїдних часах стало ся в Парижи, вода внаслїдок повени позаливала ті підземні тунелї та грозила ще й підмуленєм міста.

А тепер сїдаймо на центральну зелїзницю

кождої хвилї може прийти до оружної розправи між маринаркою а сухопутною армією.

Що в Греції дійстно положенє грізне, видко й з того, що сини короля Юрия, перебуваючі за границею, одержали від вітця телеґрами взиваючі їх до безпроволочного повороту до краю. Наслїдник престола кн. Константин, що перебував в Франкфуртї, по одержаню телеґрами виїхав зараз до Льондона, аби нарадити ся з королем Едвардом, а звідтам поїхав до Атин. — Другий син, князь Николай, одержав телеграму взиваючу его до повороту, виїхав зараз з Петербурга і в дорозї до Атин прибув передвчера до Відня, де задержав ся 4 години і вечером від'їхав поспішним поїздом до Триесту, а звідтам кораблем до Атин.

Новинки.

Львів, дня 21 лютого 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Комендантом перемиского корпуса іменований фельдмаршаллайтнант Кумер на місце уступившого ген. Піна. — П. Намістник перенїс секретарів повітових: Ів. Ладижиньского з Бродів до Горлиць, Ів. Райндля з Березова до Стрижева: Теоф. Собесту з Жовкви до Бродів; — канцелїстів Намістництва: Фр. Гащика з Жидачева до Долини: Вікт. Таду з Хшанова до Львова, Ів. Філяра з Горлиць до Жовкви, Казим. Лявчного з Долини до Львова, Ів. Нероніка зі Львова до Печеніжина, Арт. Двореского із Самбора до Львова і Ант. Шуркавского зі Львова до Скалата.

— **Дрібні вісти.** Вибір одного члена ради повітової в Надвірній з громад сїльских назначений на день 22 цьвітня. — З Копалень в Кеніге-і Лявра-Гітте в Прусах видалене 150 руских робітників. Причина сего видаленя поки що незвістна. — Львівска полїция арештовала оногди спекулянтів від коняків і корінних товарів: Тому Підвисоцкого, Вол. Чміля, Аль. Сарницкого і Катерину Підвисоцку. В помешканях арештованих знайдено значну скількость вин, лікерів, коняків і всїляких товарів корінних. — П. Мария Глинка згубила на пл. сьв. Духа ковнїр з кримских баранків вартости 40 К, а п. Рубін Штоґ згубив книжочку каси ощадности на 1400 К. — На ул. Казимирівскій придержано оногди волоцюгу Дмитра Гаврика, при котрім знайдено дамску торбинку з 128 К. — Страйк служби пропінацийної в Тернополи закінчив ся тим, що службі підвисшено платню і обіцяно винагороду з хвилею, коли вагасне право пропінацийне.

— **Нещасливі пригоди.** З рущтованя при новій каменици при ул. Зеленій впав в суботу в полудне з висоти другого поверха робітник Іван Ковуля так нещасливо, що потовк ся дуже небезпечно. В станї безнадійнім відвезено его до шпиталю. — В друкарні Людовій при площи Бернардиньскій робітниця Геновефа Грегорович вложила так неосторожно праву руку межи валки машини, що урвали її оден палець. Першу поміч подала їй поготівля товариства ратункового.

— **Хіньскі гості в кракізскім арештї.** До Кракова загостили оногди не знати звідки і зачим правдиві Хінцї з жовтими лицями і скісними очима і довгими косами. Здаєсь, що загнала їх аж сюди біда. Хтось змилував ся над ними і написав їм просьбу по польски а они ходили з нею по домах та жебрали. За ними бігла цїла товпа цікавих і придивляла ся їм аж остаточно збіговиско то звернуло увагу полицияна на Хінців і він їх арештував та завів на полицию. Тут це можна було з ними розмовити ся лиш з паперів, які мали при собі, стверджено, що они походять аж з Харбіна в Манджуриї. Полиция не знаючи, що з ними зробити, замкнула їх поки що до арешту. Мабуть відставлять їх до російскої границї, нехай відтак власти російскі дальше ними опікують ся.

— **Підземний Париж.** Послїдна велика новина, яка навістила Париж, звернула також увагу і на париські катакомби, котрі вже нераз викликали сумну пригоду. От і в жовтни минулого року недалеко Мулен де ля Галет запала ся була улиця так, що зробила ся яма на 30 метрів довга а 6 м. широка, причім в ту яму впало й двох людий. Париж стоїть формально над пропастию. Під нинїшними будинками розтягають ся великі катакомби, печери і ями, в котрих у 18-ім столїтю крили ся ватаги розбишаків і всїляка зволоч. Від часу до часу западав ся якийсь дім і на тім кінчило ся. Аж за першого цїсарства зачали власти займати ся систематично сею небезпечностию. Приступлено до виготовленя пляну всїх печер під містом і плян той до 20 лїт щасливо закінчено. Аж тепер показало ся, що третина Парижа стоїть над печерами і ямами в глубинї землї, котрі займають 2900 гектарів, а в котрих можна цїлими кільометрами далеко зовсїм свобідно ходити.

Часть того великого підземного міста служить на склад костий і публика може заходити туди в супроводі одного урядника. Одна ґалерия 900 метрів довга єсть цїла вложена трупячими головами і кістками. По серединї тої катакомби єсть басен з водою, котра стікає із стїн і тут в 1813 р. плавали золоті рибки. В долїшній части того місця пливе потік в котрім знаходять ся раки, яких де инде нема. Перед кількома роками підприємчиві промисловці хотїли в тих катакомбах устроїти концерт і знайшли вже були музику, але полиция заказала таку забаву серед мерців. Крім того має Париж велику скількість каналів, котрих довгота виносить 1184 кільометрів. Підземний Париж має длятого цїлу свою фльоту і зелїзницю, 32 лодок, 5 ширших суден, 250 малих вагонів, 7 електричних самоїздів і цїлий поїзд зложений з 10 вагонів, котрий возить тих, що лазять в канали. Тяжка то і гидка робота, але велике місто не може обійти ся без неї.

† **Померли:** Фердинанд Фідлер, генеральний інспектор войск, бувший командант львівского корпуса, властитель 30 п. п. номер оногди по полудни у Відни. — О. Андрей Тимкевич, парох в Желдци жовківского деканата, перемиської епархії упокоїв ся дня 31 січня с. р. в 68 р. житя а в 40 сьвященьства.

— **Шпигуньства на цїлій лінії Чернівці-Краків.** Поволи показує ся, як сильно було і єсть ще без сумнїву розширене російске шпигуньство в Галичинї і на Буковинї. Справа арештованя російских шпигунів на Буковинї вже звістна, а в Кракові розпочав ся в суботу другий процес против російских шпигунів. Суть ними якийсь Генрих Релїґа, Генрих Михальский, Ігнатий Боровский. Всї три суть російскими підданими. Акт обжалованя каже, що Релїґа був на службі російскої охрани в Лодзі яко войсковий шпигун і дістав з Лодзі гроші, що доказують знайдені підчас ревізиї у Релїґи дві куверти з грошевих листів та листи з Лодзі датовані 24 вересня. Прочим обжалованим закидає ся, що они хоч знали, що Релїґа єсть шпигуном, подавали єму помічи і опіку.

Про Якова Дудниченка, котрий тепер сидить в арештї в Тернополи, доносять, що его арештовано в Мельници в хвили, коли купував в однім з тамошних склепів одінє. Коли лиш появив ся на ринку в Мельници впав вже

і їдьмо до Сіті. Єсть то старий первістний Льондон, старе місто положене на північнім березї Тамізи, котре ще й до нинї задержало свою самостійність і независимість. Тут нїколи короля не було та й до нинї він тут не мешкає і не має безвзглядної власти. Сіті має своего окремого володителя, вибираного що року бурмістра званого льорд мером (Lord Mayor). Сіті займає лиш 270 гектарів простору і єсть містом майже виключно лиш торговельним. Контори і маґазини майже зовсїм виперли вже звідси жителїв на подальші передмістя. Та й дрібна торговля звідси майже зовсїм уступила ся. Правда, що й тут суть склепи з товарами, але они держать лиш такі товари, які потрібні для тих купців, що тут мають свої контори, отже капелюхи, одіня, годинники і такі дрібнички, які они купують на дарунок для своїх родин, коли вечером вертають домів як н. пр. овочі, устрицї, риби. Зараз коло головної почти єсть славна на весь Льондон торговля делїкатесів. В реставрациях в Сіті панує в полуднє страшенна глота; гості з великим поспіхом споживають обід подібно як в часї подорожи де на стациях зелїзничих. О третій годинї реставрациї вже порожнї а о семій годинї вечером таки вже й позамикані так само як і всї склепи і контори. В Сіті в сїй порі вже глухо і пусто, бо майже всї вже роз'їхали ся домів.

Сам осередок Сіті творять Банк анґлїйский і Миншн гаве, палата льорд мера і біржа а трохи дальше від них єсть Ґільдгаль (Guildhall) або льондоньский ратуш. Але найважнїйший і найбільше замітний із всїх то Банк анґлїйский або, як его з насьмішкою називають, „стара баба з улицї Треднідль“. Єсть то величезний будинок займаючий 16.000 квадратових метрів, але лиш на один поверх високий і без вікон від улиць; всї вікна виходять до середини будинку, на подвірє. В пивницях того будинку спочивають величезні скарби звичайно що найменше яких 20 міліонів фунтів штерлїнґів золотом і сріблом. До скарбницї того банку не може навіть сам его ґубернатор зайти сам один і коли небудь. Три ключі від тої скарбницї спочивають в руках трох достойників і можна двері від неї лиш тоді отворити, коли всї три вложать свої ключі в замки і рівночасно покрутять ними. Банк той сам друкує і видає банкноти а всї, що до него вертають, стягає, хоч би були ще й новісенькі, переховує через пять лїт а відтак палить. Тонесенький папір анґлїйских банкнотів шелестить, коли его взяти в руки, як зівяле листє і єсть завсїгди чистий, анґлїйскі банкноти не суть длятого нїколи такі замащені і товсті та повні бруду як банкноти инших держав, особливо же американьскі. Як великий оборот єсть тими банкнотами, можна зміркувати з того, що сплачені за пять лїт банкноти представляють вартість 42.000,000.000 або 42 міліярди корон. Як би ті банкноти уложити один за другим, то они утворили би ряд довгий на 20.000 кільометрів, отже закрили би якраз половину рівника нашої землї.

Анґлїйский Банк єсть одним із найстарших а початки его сягають до 1694 р. Він єсть і найбогатший та й найбезпечнїйший і тому найбільші богачі та всїлякі короновані голови складають тут свої капітали, щоби на всякий случай мати певність, що гроші не пропадуть. Так само нїяка велика позичка держав або сплата великих довгів державних та відшкодовань воєнних не відбуде ся без помочи анґлїйского банку. Такого чеку, як одержав сей банк на сплату воєнного відшкодованя хіньскої держави для Японії, не одержав ще нїякий банк. Чек той звучав на 11,008.857 фунтів штерлїнґів, 16 шілїнґів і 9 пенс. В ночи стереже банку служба банкова і відділ войска а офіцир, котрий єсть командантом того відділу, має право казати подати собі і двом своїм товаришам вечерю на кошт банку. Звичай той походить ще з 1780 р., коли той відділ войска ослобонив банк від нападу всїлякої зволочи, що хотїли банк ограбити.

Коли настане день дивіденди, то до сьвятинї мамони сходять ся путники зі всїх сторін міста. Попри дверника в довгім червонім плащи з ґальонами пересувають ся найріжнороднїйші типи: попри елеґантного банкіра, убраного після найновійшої моди іде продавець зеленини в старім як сьвіт цилїндрі на голові, попри елеґантну дами в широченім капелюсї ступає якаєсь купчиха з торбинкою завішеною на шиї, котру держить обома руками мов би боляла ся, щоби її не вирвав єї якийсь злодій. Покинувши тих, що ідуть відбирати дивіденду, ідемо через високі салї та довгі коритарі, по котрих з поспіхом бігають то сюди то туди всїлякі писарі та возьні банкові і виглядаємо на сїре подвірє, де якраз здоймають з воза штаби срібла та несуть до якоїсь чорної закратованої брами. Наконець виходимо до банкового города. Тут стоять дві красні розлогі липи та споглядають в спокійну водицю малесенького кругло ставку. Сей тихий город серед банку то колишнє кладовище і нагадує мимо волї, що й найбільші богатства то марнота супротив смерти.

(Дальше буде).

був тамошній жандармериї в очи і она слїдила за ним а відтак і арештувала. При ревізиї знайдено у него три револьвери найновійшої системи а то мавзерівский на 15 набоїв, револьвер системи „парабеллюм“ і Віблея. Дальше знайдено при нїм около 70 острих набоїв та якісь анархістичні брошури і відозви. В куферку зложенім в однїм із заїздних домів в Мельници знайдено найновійший альманах анархістичний виданий в Парижи, кілька примірників „Буревістника“ та всілякі відозви.

Дудниченко зізнав, що походить з Хотима, віддаленого від Мельници о кілька верст, займає ся мулярством а крім того має значний заробок з перепачковуваня оружия з Австриї до Росиї. Дальше сказав він, що призбиравши трохи готівки (при ревізиї знайдено у него 4.000 рублів) мав намір виїхати до Америки а знаючи, що за пів рубля зможе перейти за границю, не старав ся о паспорт, лиш перейшов через границю коло Мельници і звідси поїхав до Черновець. Тут занедужав і мусів через якийсь час задержати ся. Підчас своєї хороби змінив свій плян і постановив вернути назад до Росиї, при тім хотів ще на припоручене знакомих купити кілька револьверів. Коли же рушникар не мав їх на складї і мусів їх спровадити, він чекав на замовлений товар. Черновецка полиция ствердила, що Дудниченко мешкав якийсь час зі стоячим під полицийним надзором анархістом Пікером та анархісткою Регіною Гермелин. — У арештованих разом з Бендаком Росиян Ковальского, Каміньского і Голубева знайдено пофальшовані росийскі паспорти.

— Ти менї, я тобі. Так зробив в Стрижовї рабін з Жидами, а Жиди зі своїм рабіном. Тамошний рабін, Альтер Горовіц, близький свояк Самуїла Горовіца, презеса львівскої палати торговельної і пос. дра Левенштайна, домагав ся, щоби єму підвисшено платню. Доси мав він крім того, що „з боку“, 300 К місячно і каменицю, але того було єму за мало і він жадав від кагалу більше. Коли ж кагал не хотїв на то згодити ся, рабін заказав різникам різати „кошерне“. Так отже жиди в Стрижовї мусїли мимо волї постити і вже від чотирох місяців не виділи кусника мяса. Накопець бо й їм стало жаль за мясом як свого часу їх предкам за горшками з мясом в Египтї. А що тепер вже не сподївали ся манни з неба, то запізвали упертого рабіна до старосства. Староство наказало різникам, щоби різали, але загніваний рабін не позволив на то і відпіс ся з рекурсом до намістництва, а різники боячись гніву „цадика“ таки не різали. Жиди тодї спровадили різників аж з Фриштака, щоби їм хоч кілька курок зарізали, але й то не помогло нїчого, бо рабін сказав, що то мясо трефне. Тодї кагал побачивши, що вже не дасть собі ради з рабіном, засуспендував рабіна в урядованю і доніс о тім властям політичним. Як закінчить ся справа, поки що не знати, але стрижівскі жиди все ще мусять постити, а до того ще й позістають без рабіна.

Телеграми.

Відень 21 лютого. Приїхала тут болгарска королева Елеонора.

Сараєво 21 лютого. Вчера в порудне шеф краєвого правительства в богато удекорованій палатї краєвого правительства в присутности достойників духовних, цивільних і войскових оголосив рескрипт цїсарский, затверджуючий конституцию для Боснї. Місто було також богато удекороване. Шеф правительства відчитавши цїсарский рескрипт, підніс оклик в честь цїсаря. Оклик той повторили зібрані з одушевленем а уставлена перед палатою компанія дала сальви гонорові. З фортів віддано також сальви. В палатї зібрали ся були духовні всїх віроісповідань.

Білград 21 лютого. Часописи доносять, що межи Петербургом, Білградом а Софією ведуть ся рівночасно переговори в справі рівночасної гостини в Петербурзї наслїдників престола сербского і болгарского.

Солунь 21 лютого. Бувшого султана Абдул Гаміда вивезено нинї рано разом з гаремом до Константинополя.

Рим 21 лютого. „Аґенция Стефанї“ доносить: Стан здоровля абесиньского короля Менелика знов погіршив ся. Смерти ожидають кождої хвилї.

Мадрид 21 лютого. Іспаньский посол в Танґері, Меррі дель Валь, повідомив міністра справ заграничних в Мадридї, що в Марокку настало велике заворушене против Франциї.

Танґор 21 лютого. Французке ультіматум вислано до Фезу. Ультіматум дає султанови 48 годин часу до ратифікациї французкої угоди.

Каїро 21 лютого. Президент міністрів Бутрос помер нинї рано в шпиталі.

Каїро 21 лютого. На президента міністрів Бутроса-пашу виконав музулманьский націоналїстичний студент замах і ранив єго тяжко вистрілом з револьвера. Виновника замаху арештовано.

Ню-Йорк 21 лютого. З Каракасу доносять, що відкрито там новий вимірений против правительства заговір, маючий на цїли привернути до власти бувшого президента Кастро. Арештовано богато визначних осіб.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·50**, 5·50, 7·25, **8·55**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8·40**, 9·50.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.

З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·20*), **2·05**, **5·53**, **6·40**, 9·30.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11·00.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9·00.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·12.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8·20.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9·35.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9·35.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9·25,
в недїлї і р.к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.

З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11·45.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 3·30*), 6·12, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·00, 11·10.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6·00*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6·55, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.

До Сокаля: 6·14, 11.05, 7·10, 11·35*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·30.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8·39, 11·32.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8·34.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8·34.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в недїлї і р.к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5·30.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).